

VĚTRNÍK

14.10.1992

deník divadelní přehlídky KRAKONOŠŮV DIVADELNÍ PODZIM

Sem kole je nevedou

Krakonošáci měli velkou starost, jak vlastně odjetí po svém úterním rozloučení. Vždyť rituál je rituál a vysoký denní rytmus vítání – loučení nemůže být narušen ani dnes. Proto dojemné poslední chvíle zastihly nejen Žlutický soubor, který pak ve svém Favoritu třikráte objel kostel, ale rovněž ochotníky místní. Roli hostesky nad vysočáky převzala sice již předevedčím Helenka Vondrušková a pěkně se s nimi i rozžehнала. Poudačku o Floriánoj, který drbal Krupičkovou, vypravoval, kdo jiný než Jirka Hlávka. Pan Kučera však k odjezdu zatroubil pouze Žlutickým. Vysočáci zůstali, přestože padaly nejrozumnější nápady jak z Vysokého zmizet. Ten nejoriginálnější byl, že prý vlakem. Ovšem nabídka V. Ondráčka, že by zařídil natažení kolejí, přišla bohužel pozdě. Dobře jim tak, a nám taky. Vždyť není horší smrti, než hladem a žízní. Přehlídka se zlomila úderem včerejšího poledne.

P.S. Jednodenní Josef Škoda se stal nejmladším Vobskočákem v historii. Z čekací roční lhůty mu byly prominuty 3 měsíce. Upřesňujeme rozměry: 3,80x51x1 muž. Poslední zpráva: už pije (je to Vobskočák).
-ag-

dnešní program

8:00 příjezd DS Josefův Důl
9:00 rozborový seminář malý sál
10:30 DS Josefův Důl: Lysická
Ženich pro čertici
12:00 zasedání poroty kučárna
13:00 Rozloučení s DS Polná
13:30 Kurs praktické řeže
13:30 vítání DS Josefův Důl MÚ
14:00 vítání DS Josefův Důl Krakonoš
14:30 schůze PV
16:30 Příjezd agentury ERAMUS
17:00 Vladimír Ráž velký sál
19:30 Vobskočák: Labutí jezero
Sněhurka
21:30 kurs praktické řeže
21:30 posezení DS Josefův Důl, Vobskočák

Recenze

Divadelní soubor Duha z Polné přivezl letos na Krakonošův divadelní podzim Naše furianty. Svou jedinečností, spontaneitou, radostí ze hry, z bytí na scéně zprostředkoval řadě diváků skutečně silný zážitek. Některé ovšem trochu zmátl těžkou zařaditelností do obvyklých "škatelek", nepoužitelností zažitých klasických kritérií, možností jen obtížně pojmenovávat jednotlivé jevy a výrazové prostředky. Je to prostě všechno jinak.

Pro svoji inscenaci režisér nezvolil původní verzi Našich furiantů, ale jejich slavnou Macháckovu úpravu, která všechno dění soustřeďuje do hospody při posvícení a posunuje blíže k současnosti. Soubor z Polné se od Macháckovy koncepce odráží, nechá se jí inspirovat, ba dokonce se snaží další vlastní úpravou i jevištní realizací dojít dál. Posouvá vše ještě více a ještě více propojuje se současností, s vlastním názorem,

s řadou obecnějších přesahů.

Jaké k tomu volí výrazové prostředky? Všechny možné. Přesně takové, jaké se mu právě hodí. Vůbec se neohlíží na nějakou stylovou jednotu, přesnou míru stylizace nebo druh žánru, ale jen a jen účel. Má k dispozici výtečné různorodé herecké typy, které mají vesměs kultivovaný projev a jejichž přirozené dispoziční jsou vhodně využívány. Jejich kostýmování je nejrůznějšího druhu. Také režijní nápady jsou nejrůznějšího druhu a místy velice zdařilé – za všechny jmenujme využití kuchyňského válu pro spojení stolů, jako "kecpultu" při schůzi, práci těhotné Fialové s břichem při dialogu s Hábršperkem atd.

Ač to všechno výše uvedené budí dojem nahodilosti a chaosu, pak je nutné konstatovat, že to-

mu tak není: Je to divadlo takto záměrně vytvořené, je to tedy men, je to osobité cítění bytostného divadelníka – režiséra Petra Vaňka. Volí prostředky blízké jemu i všem členům souboru. Dostává se při tom od literárního divadla k improvizovanému. Je to trochu estráda. Je to lidové divadlo, které jde až do absurdity. Je to zajímavé rozhraní v inscenování české klasiky. Půjde to a lidé se baví. Zařadit se to nedá. Spíše nutí přemýšlet o přijatelnosti tohoto postupu v obecné rovině. -ex-

P.S. Včerejší večerní jednání poroty začalo zcela v intencích Furiantů:

"Já si dám česnečku!"

"Já si dám taky česnečku!"

"To já si dám česnečku a topinku!"

"Tak to já si dám taky, ale topinky dvě!!"

atd. Chudák Jana Pokorná, která se večer stará o občerstvení a spokojenost poroty se tentokrát značně naběhala.

Báseň pátá - Furiantská

Ve Vysokém – při podzimu
skládám opět kupu rýmů
abych v první chvíli volnou
pozdraviti mohl Polnou.

Přijeli jste předvést dílo
při němž lidem bylo milo
hru kterou už kdekdo znal
a přece byl plný sál

Přišli hosté – cizí, známí
zazpívali jsme si s vámi
celý večer trnem zase
kdo po ponocení pase.

Mladí s láskou zvítězili
lumpové se odhalili
a teď hurá – není marný
zajít si do hasičárny.

Je tu lépe nežli venku
vypijeme spolu sklenku,
Vobskočák pak verš Vám nese
ať zas za rok sejdeme se!

Furiant z Polné.

Petr Vaněk, Polná: V programové brožuře nepíše o hře nic (jen tři tečky), o souboru málo. Ale na Vysokém ho dobře znají, o tom, že na Hronově je dobrý stejně jako jeho komediantskou

jdou za sebe, spontánně. I to je krásný a byl bych moc rád, kdyby se to pořád dařilo."

A pak už jsme si vykládali o stavu i nečlenstvu tuto zprávu o stavu i nestavu našeho spolku. Jak si tedy stojíme?

-ag-

Vobskočácké zvěsti

partu, takže co vlastně nového vytěžit ve chvíli, kdy po triumfálním uvítání před Krakonošem spěchá pan režisér na jeviště, na němž o pár hodin později spustí své "furianty". Co nového v souboru?

"Aha, v souboru, tak teda Fialom se narodilo zase, tedy nenarodilo... co vlastně? Fialová je opět ... No prostě, je nás v souboru pořád víc, takže já už nemůžu. Vždyť už u nás hraje skoro každý z obce. V Polné se divadlo hraje 185 let (to by mohl být i takový most mezi Polnou a Vysokým), ale my nejsme ten historický soubor, co nese tu pochodeň, ten moc nehraje, ale zato třímá prapor tradice. Ale nic ve zlém. Nám se daří, diváci na nás chodí, doma tak pětkrát, pak hrajeme u kamarádů na různých přehlídkách ... Furianti mě napadli tak před dvěma lety, protože furianství nám trochu schází a navíc je to hra, kterou mohu dělat s naším souborem a publiku se taky může líbit. No, a když se bude líbit i prof. Císařovi, tak budu rád, protože ten můj nepokoj, když něco dělám, čeká i na jistý uklidnění. Navíc furianství je dobrý, dnes i ideově, tak proč se do toho nepustit. Jo, když jsem říkal, že mi v tom hraje celá obec: celý Česko v tom hraje! Z Prahy, z Jihlavy, z Janovic, z Dobronína, nejen z Polné. A každý z nich někde něco dělá a něčím se živí a trochu toho furiantství by k tomu potřeboval. Jinak - do Vysokého nás přijelo tentokrát dost, ale náš soubor je vlastně šest manželských párů a kolem toho se všechno točí... Ale teď chci úplně zapomenout na Furianty a udělat něco menšího, pár herců, abych měl čas si s tím pohrát. V tomhle představení jsme vsadili na nasazení, na nadšení, všichni

Jsa pověřen generálním tajemníkem Vobskočáku, zvěstují členstvu i nečlenstvu tuto zprávu o stavu i nestavu našeho spolku. Jak si tedy stojíme?

To je v dnešní době velice těžké říci. A ještě horší to napsat. Kdo ví, jak kdo dnes stojí nebo leží. Obvykle lžou oba - stojící i ležící, jen aby se nikdo nedozvěděl pravdu. A já mám po pravdě napsat, jak si na tom stojíme?

Pak tedy naše členstvo se skládá z členů - činovníků. K dnešnímu dni čítáme 131 kousků - to je stav, kdy někteří jsou v jiném stavu, a jiní zase beze stavu, protože nemají stavovskou hr- dost. Někteří jsou stálí (jezdí na Vysoké furt neboli imrvé), další jsou nestálí (jezdí jen tak neboli buočkem) a zbytek je zbytečný (nejezdí vůbec neboli jsou naprd).

Podíváme-li se na spolek podle demografických údajů, zjistíme, že členstvo převážnou měrou pochází z historických zemí Českých, přesněji tedy z Čech, Moravy a Slezska a potom taky z Chodska. Kupodivu se v tomto národnostním pel-mel ještě neobjevily žádné rozmišky a nacionální řevnivosti, ale ono na všechno dojde, jen co začneme hledat svou identitu a až ten cip Eman se začne emancipovat. Nejvíce členstva pochází z Vysokého - proto jim také zůstává největší část výnosů. Navíc tady také zůstávají všechny dluhy, je tedy zcela zřejmé nebezpečí vysokocentrismu, za kterým navíc stojí Krakonoš - kdo dnes stojí za Slezany? Kdo?! Kryčer? - Co nadělá bez hole? Další silná vobskočácká větev pochází z Chodska a přilehlých okresů. (Máme zprávy o tom, že se chystají i bavorští Chodové).

Letos je výprava ochuzena o účast p.č. Pelikána (informace podá p.č. Ticháček). Spolek Vobskočák však v sobě již v minulosti našel a nacházel obranné látky proti hospodářským i politickým depresím a vědom si nutnosti cesty k prosperitě ustanovil do svého čela vedení, které celé pochází ze západu, tedy p.č. Ondráčka a mně! My celkem nemáme žádné problémy s Prahou natož s Vysokým (navíc pražáků je mezi námi tak mizivě a řadí se spíše do skupiny třetí, viz výše). Výjimku pro kterou je nebudeme vrhat do Vltavy je p.č. Libuška Erbsová a p.č. Pavel Hora, ale to jsou spíš zavedení Vysočáci, tzv. domestikovaní a naturalizovaní. O denaturalizovaných dnes zprávu podávat nehodlám. Severočeši mají největší fluktuaci. Jedinou výraznou postavou je Áša. Prapor jihočeský drží p.č. Vencu Němec, středočeši nám dodali prezidenta p.č. Ládu Dědka. Bohatá Morava je zastoupena řadou členů z nichž nejbohatší je p.č. Mareček. Slezsko zastupují vytrvale manželé p.č. Tomisovi a Slívovi z Václavovic a dalším aktivním členem je p.č. Dušan Zakopal Vsc..

Zeměpisná rozloha působení spolku, jak vidno, vezmete-li do obou rukou mapu, je od Chebu po Ostravu, od Hrádku nad Nisou po Strážkovice u Českých Budějovic. Zjišťovali jsme také aktivitu svých členů v jejich rodištích a na pracovištích, ale nic výrazného zaznamenáno nebylo. Teprve na Vysokém ožívají neboť až je cesty do Vysokého svedou, pak ožívají, probouzejí se, a až bude nejhůř, vyrazí z Vysokého s kopími a přílbami, aby hájili spravedlivou věc. Každoroční nácvik na Krakonošově podzimu je toho dokladem.

-pers.šéf.p.č.Pšenička-

Po (doteky)

Absolutorium za umělecký výkon zaslouží Jarda Hofman. Viděli jsme ho v Klíčích na neděli jako Ing. Jindřicha, ale málokdo

byl svědkem jak sám ještě další hodiny po představení bavil sponzory ze Semil (Diana Gold) v neuvěřitelném oneman-show, s kytarou a bajkami, při nichž hosté řvali smíchy. Jejich vztah k divadlu a Krakonošovi se zásadně utužil. Díky Jaroslave.

Vzhledem k tomu, že při letošním ročníku již došlo k některým nelogickým procedurám, jako např. k vítání souboru až po jejich vystoupení navrhuje přípravnému výboru, aby pobyty souborů začínaly napříště rozloučením s nimi. Pláč na začátku je vždy lepší než na konci.

Touto cestou tlumočíme poděkování odborné poroty kolektivu kuchyňky, který vyléčil Jaromíra Voseckého z propukající chřipky česnečkovou kůrou lobo- vanou medvědíím mlékem.

Do úterního večera jsme napočítali na stovku přespolních účastníků KDP, kteří jsou ubytováni, stravováni a jinak opečováni. Dalších 45 se má ještě dostavit. Počet účinkujících vystoupí v sobotu ke 160. Sál, který má kapacitu 255 míst byl až dosud úplně vyprodán a prodávala se i místa k stání. Nejvíce, téměř padesát na vysocké Klíče. Očekává se, že letošní ročník bude z hlediska zájmu místního i okolního jeden z nejúspěšnějších. -ag-

Výstižného termínu použila při včerejším dopoledním semináři Jarmila Drebná: "oddrolování nadšení". Týkalo se to sice vzájemných vztahů v Klíčích na neděli, nicméně použití má tento terminus technikus zajisté široké. Možná až příliš. -ex-

Kvalita předlohy Čortovy pohádky O líných strašidlech inspirovala Kurs praktické režie a posléze i leckteré nefrekventanty k nejružnějším sloganům. Zde jsou některé: "Čorta, znaješ?!" "Protože mám v ruce koště, mohu se dát klidně k počtění!" "Vem to Čort! "Kde nic není, ani Čort nebere." A tak dále.

Ach ty texty

aneb Za hranice snů

Včerejší dopoledne začalo takřka trýznou za (ne)kvalitu české dramatiky pro děti. A vlastně nejen pro děti. Nicméně přes všechny problémy nedošel humor ani porotě, ani hodnoceným souborům, ani plénu. Takže ani tentokrát se z malého sálu Křákové nevytratila pohoda a příjemná pospolitost. A to jsme všichni vytrvali až do oběda, neboť se hovořilo o dvou představeních.

Žlutická inscenace inspirovala, tak jako téměř všechny inscenace pro děti, k obecnějšímu pohledu na tuto oblast. A vyústila vlastně v doporučení literatury, kterou je možné zakoupit na místě u již inzerovaného prodejního stánku. Jde o několik dílů Dramatiky pro děti, v nichž je jednak soupis asi padesáti her, s nimiž lze pracovat, a jednak některé zajímavé texty, které DILIA nezveřejnila, i s komentářem dramaturga.

O Procházkových Klíčích na neděli prohlásila Jarmila Drobná že kdyby je byl četl Walter Kerr, tak by ještě daleko razantněji napsal, jak neosahat hru. Leč bylo zajímavé hovořit nejen o úskalích předlohy, ale především o herectví, vysokých, o různých typech a míře stylizace. Porotce Zakopal pak obohatil diskusi o novou statistiku: tentokrát neměřil smíchy (tak by to asi nezvládl), ale sledoval nespokojenost režiséra inscenace Pavla Hory podle jeho kroucení hlavou. V první půli se prý událo sedmkrát, zatímco v druhé pouze čtyřikrát. Zabývat se statistikou vývoje erosu v přehlídkových inscenacích zmíněný porotce odmítl, protože mu to prý už nic neříká. Zato zůstal věren své tradici populismu.

Sloužil tentokrát coby reklamní agent a přesvědčoval oba soubory současně s rozdávanými pohlednicemi, že jediné s dopravními podniky města Ústavy se dostanou za hranice lidských snů. Vysočtí navíc, aby se vzpomínali z hořčáku, obdrželi hořké kapky

puškvorce jako lék. Přežili to, takže na dalším průběhu přehlídky to následky nezanechá. -ex-

Bernard Bolzano

-O nejlepším státě

(uveřejňujeme text, který citoval Dr. Strotzer při rozloučení se Žlutickými. Pro podobnosti čistě náhodné ponecháváme tuto pasáž z kapitoly O krásných uměních bez komentáře)

"Pokud se týká umělecké tvorby, nebude v našem státě souzena příliš shovívavě. Spíše bude platit podle Horáce, že prostřední výtvor si nezaslouží nic jiného, než aby zapadl. Stát proto nedovolí tak snadno, aby si někdo z básnění nebo skladařství udělal hlavní zaměstnání, nebude-li naděje, že jeho výkon bude nadprůměrný.

Dramatické hry nebudou, jak se domnívám, v nejlepším státě vůbec provozovány, a to ani ochotníky; tím méně stát dovolí, aby vznikly celé společnosti, jejichž členové by se cvičili jen v tom, jak napodobit výraz duševního stavu člověka, a hledali svou slávu v tom, že se dovedou zdát něčím jiným, než jsou. Stane se, jak doufám, všeobecným názorem, že tak zvané provedení dramatu je hříchem proti vkusu, asi takovým, jakým je barvení soch.

Kromě toho bude také všeobecným názorem, že tyto úkony jsou vlastně nebezpečné pro mravnost a že také čas, který věnují jak herci na učení úloh, tak divadelní personál na dekoráční práce atd., je cenou příliš velikou a zcela neúměrnou účinku, jehož lze mnohem dokonaleji dosáhnout trochou fantazie."

Kuchyňka má roupy: výroba likérů prostřednictvím kytek je jedním z experimentů, které křákové kuchyňka ověřuje na letošních návštěvnících KDP. Vydrží-li pokusné objekty do příštího podzimu, bude pokračovat další ověřování nultou serií. Dosavadní poznatek: kytky snesou vše.

(Po)doteky

Po včerejším dopoledním semi-náři byli vyhnáni pod záminkou poplachu velmi nekompromisně před budovu Krakonoše všichni přítomní. Stálí strážníci třímali v ruce příbor, ostatní pak co se dalo. Naštěstí nehořelo ani nešlo o jinou katastrofu. I když – jak se to vezme! Už se nám totiž zlomila přehlídka! První polovinu vyprovodili přítomní pozůstalí se smutkem a věncem, do druhé se pak vrhli s radostí a elánem, někteří dokonce za takřka nevázaného skotačení. Nechť se nám tedy povede doskotačit takhle vesele až do samého konce! –ex–

Dostat prý na starost Ořechováký, pravila Slávka Hubáčková, je prý pro hostesku za trest. Sotva je dá do hejna, hned se rozutečou. A pak je prý hledej po Vysokém, kde mají kamarádů kjako kvítí. Jaképak hostování, když jsou tady jako doma.

V nedělních Po(dotecích) jsme se omluvili Pavlu Horovi za indiskrece, které jsme v prvním čísle Větrníku neuveřejnili. Proto se k problému znovu vracíme. Zde je původní text: Pavel Hora prý dorazil do Vysokého bez garderoby. Nějak se to při cestě přihodilo, že mu zůstaly jen bílé kalhoty a holý život. Nepomohla ani kostymérna místního souboru a v Krakonošově kostýmu se Pavlovi po celý týden chodit nechce. Proto prý organizuje jakousi pomoc, která by vylepšila jeho šatník. Pavel si ovšem nevzpomněl, zda své ošacení v Praze zapomněl nebo zastavil...

Dnes se na obligátní otázku "Co je nového?" nemusí odpovídat pokleslým "Nová Paka či Nová huť Klementa Gottwalda". Přijedete-li někam po nějaké době, můžete lehce utrpět šok – ani Vysokému se změny nevyhýbají. Na náměstí se z ošklivého skeletu vyklubal (prý za posled-

ních šest měsíců) krásný dům se zajímavě řešenými okny. Svatka Hejralová prozradila, že kromě působiště České spořitelny tu budou také nějaké pokojíčky, snad hospůdka... V každém případě, firma INKOMA se činí a dům na náměstí nebude dělat ani jí ani Vysokému ostudu.

Nezaváhejte! Tolik krásy najednou! Škoda, že to není voňavé, ale přesto k nakousnutí! Zavítejte na výstavu "Perníkářství na Vysočtě" v místním muzeu, Marcipány, perníky, cukrová vejce! Mimochodem, mezi historickými perníkářskými rody se prezentuje i pekař Bartoníček, člen souboru Krakonoš, hrál Piláta a na náměstí stával hotel Bartoníček, ten už tam není... A až se pokocháte perníky, sejďte dolů do muzeálního sklepa. Obrazy zvláštního snového světa tam vystavuje známá herečka Blanka Bohdanová.

Omlouváme se vysockým hasičům za používání starého názvu "požární zbrojnice" pro jejich přívětivý stánek. Je to síla zvyku. Ale zbrojnice je hasičská! A má denně otevřeno už od 20ti hodin! Kdo má zájem, může zde i povečeřet. Leč na muziku bude muset počkat až do příchodu souboru po jeho představení.

(P.S. Mezi neoficiální názvy hasičské zbrojnice můžeme zařadit kromě Císařové "hašišárny" i Fixové "zbrojovku". I další podnětné návrhy a pojmenování rádi zveřejníme.) –ex–

Čestným členem přípravného výboru vysocké přehlídky se stal Karel Tomas. Dosáhl toho poměrně lehce a jen s malým sebezapřením. Zachoval se (prý prvně v životě) poctivě a vrátil vratný odznak označující v minulých letech členy přípravného výboru, který měl ještě z dob, kdy zde působil. Nynější přípravný výbor byl jeho činem tak ohromen, že mu jej okamžitě vrátil i s čestným členstvím navíc. Z toho vyplývá nové pořekadlo, že s poctivostí z Prahy až do vysockého přípravného výboru dojdeš. (Jestli i odjinud, jsme zatím nezjistili.) –ex–

P & P
Projektové
a stavební
práce

LH Servis Hofman
Jablonec n/Nis
Obchodní, výrobní
a zprostředkovatelská
agentura

DIANA GOLD SEMILY
Veľkoobchod s klenoty
orientu a dárky

NADACE
ANTONÍNA ŠVEHLY
Podpora venkova

Koloniál textil noviny
C & P
Jablonec nad Jizerou

Jako v zrcadle

Neradi bychom se opakovali, ale když to jednomu nedá. Navíc nechceme z poslední stránky Větrníku dělat naučnou stezku po lidském duchu, spíš trochu oddechovou záležitost. Proto dnes, kdy lámeme přehlídku v půli, dopřejme si ještě jednou poláčku S.J.Lece. On sám by totiž stačil na všechna čísla až do soboty.

- Lidé, kteří s uměním nemají co společného – nesmějí s ním mít nic společného. Jasně!
- Umělecká poctivost někdy zabraňuje, aby se umělec zrodil.
- I pes v hlavním městě štěká centrálněji.
- Ten kdo se probudí v posteli, v které nespál, ať si hned ověří svou totožnost.
- V umění neuznávám žádné ismy, kromě heroismu.
- Mnozí zamlčují v životopise to, že neexistují
- Svědomí měl čisté. Nepoužitě.
- Někdo dovede žít tak rutinovaně, že se ani nechce věřit, že žije poprvé.
- Koňům voní seno jinak než milencům.
- Působení tlaku závisí na materiálu. Někteří se stávají menšími, jiní většími.
- Ve své skromnosti se považoval za grafomana, ač byl udavačem.
- Dal se hníst jako vosk, ale nenabýval žádného tvaru.
- Hlouposti každé epochy mají pro vědu dalších epoch stejnou cenu jako její moudrosti.
- Některé charaktery jsou nezlomné, ale roztažitelné.
- Škoda, že do ráje se jede pohřebním vozem.

V příštím pokračování sáhneme hlouběji do historie. Pokusíme se zjistit, co se nás týká, i když se nás vlastně týká všechno. Vždyť všechno už bylo vysloveno. Pravda se opakuje, i když znovu s J.Lecem: "Slyšíme obyčejně jen redakce vzdechů".

zítřejší program

čtvrtek 15. října 1992

- 8:00 příjezd DS Klapý
- 9:00 rozborový seminář malý sál
- 11:00 schůze PV v kuřárně
- 13:00 Rozloučení s DS Josefův Důl
- 13:30 Kurs praktické režie
- 13:30 vítání DS Klapý MČ
- 14:00 vítání DS Klapý Krakonoš
- 15:00 turistický pochod 5km
Po stopách divadelních předků
- 19:30 DS Klapý, Čechov, Valeš
Tři nány, co si neuměly koupit
lístek do Moskvy (80) aréna
- 21:00 Zasedání poroty
- 21:00 kurs praktické režie
- 21:30 posezení DS Klapý

Větrník, zpravodaj 23. národní přehlídky venkovských divadelních souborů Krakonošův divadelní podzim. Vydává přípravný výbor NP VDS. Redakce Alena Exnarová a Alexandr Gregar. Technické zpracování Ing. Josef Hejral/Jana Pokorná/Nesvadbovi. Cena 2 Kčs